

Bestillinger

modtages foruden i Hovedexpeditionen i Kjøbenhavn, Vimmelskiftet 32, Bogladerne og paa Postkontorerne i Danmark, Norge og Sverige, samt paa de tyske Postkontorer. For det øvrige Udlands Vædkommende bestilles Tidenden i Hovedexpeditionen.

Abonnementsprisen

er overalt i Danmark, Norge og Sverig 16 Kroner for en Aargang (Oktbr.-Septbr.), og 4 Kroner for et Fjerdingaar. I de tyske Stater samme Pris med Tillæg af den tyske Postafgift.

Mod Forudbetaling for et Aar til Hovedexpeditionen i Kjøbenhavn (Vimmelskiftet 32) leveres Tidenden ugenlig i Korsbaand portofrit til alle andre Lande i Europa for 22 Kr. aarlig; til de forenede Stater i Nordamerika for 22 Kr. og til de øvrige Lande udenfor Europa (forsendes hver 14de Dag) for 25—32 Kr. aarlig.

Enkelte Numere sælges, forsaavidt Forraad haves, for 40 Øre.

Bekjendtgørelser

modtages i Hovedexpeditionen og i Thieles Bogtrykkeri, St. Helliggeiststræde 7, og opcages for: 20 Øre pr. Pettlinie eller dens Rum; paa ottende Side — forsaavidt Pladsen tillader det — for: 30 Øre pr. Pettlinie eller dens Rum. Vignetter i Træsnit til Bekjendtgørelserne udføres paa Forlængende til billige Priser.

Nr. 930.

Søndagen den 22de Juli 1877.

18de Bind.

Den skønne, farlige Nabo.

(Brudstykke af Carl Andersens Oversættelse af »Italien, en Reise fra Alperne til Ætna«, med et utrykt Digt af A. Munch).

Dybt under Napolis deilige Kyster,
Hvor ved Naturens svulmende Bryster
Yppigste Liv suger Magt —
Lurer den gamle Ildflod end stedse,
Den, i hvis flammende, hvirlende Kredse
Engang Pompeji blev lagt.

Ned fra Vesuv den stundum end bryder,
Ruller og knitrer og glødende flyder
Udover Byer og Land;
Intet kan standse dens vældige Veie,
Hvor den har havt sit fortærende Leie,
Bliver kun Lava og Sand.

Ikke for altid dog Livet her viger:
Stedse paany af Asken opstiger
Gjenfødt Hesperiens Lund.
Børnene glemme, hvad Fædrene lede,
Juble og dandse igjen paa den hede,
Frugtbare, farlige Grund.

Ikke alle kyklopiske Smedeovne, i hvilke den første skabende Kraft fordum smeltede og smedede vor Jordmasse til Bjerge og Klipper, slukkedes paa hin syvende Dag eller afbrødes i deres Virksomhed: nogle af dem glemtes og bleve staaende i Flamme midt i Skabelsen, og sende, uden Tilsyn af Værkstyren og uden Tvang af hans kyndige Haand, i overstrømmende Mængde det formløse, flydende Grundstof ind i Landet til Frygt og Skræk for de smaa Mennesker dernede, som bo i deres Nærhed. Hvor Naturen blomstrer skønnest, hvor den aander den dybeste Lykke, der findes disse Værksteder. Her Vesuv — hist Ætna. Glemte Mesteren sig selv i Drømmene om alle Underne, al Pragten rundt omkring, grundende over sit herligste Værk? Forglemte han derover at slukke Ilden, som rolig fortsætter Kogningen af den raa Jordmasse, Bjergets mørke Kjærne, og lader den flyde over, ødelæggende de deilige Byer, forstenende de skønneste Livs-existenser?

Som en stor Gaade, der fordrer Titaner for at blive løst, ligger Vesuv ved den venlige Golf. Som et olympisk Orakel tordner den over Havet og under Menneskenes Boliger — og disse smaa Mennesker sende den ængstelige og bekymrede Blikke, men Ingen formaaer dog at opfatte den i dens Størhed. Som Myreren om Klørerne af den slumrende Løve strider og stræber en Slægt af Bønder og Havemænd om dens Fod — Løven vaagner, brøler og ryster sin vældige Manke og søndertræder den usle Vrimmel med sine Fødder, brøler og lægger sig igjentil at drømme. Og saa ere Myrerne paa Spil igjen, og

det endnu talrigere end før. — Saaledes har Bjerget, saaledes have Menneskene, der bo omkring det, baaret sig ad i Aartusinder, og om end Ingen havde skrevet dets Historie, saa havde det selv skrevet den med dybe Kæmpebogstaver og en glødende Griffel paa Campaniens Enge lige ned til Havkysten. Der kan Du læse den i Pompejis gamle Pergamenter, forbavsede Vandringsmand, lige fra Aaret 79 af indtil Aaret for dens yngste Felttog. Du læser den i Jordens Skjød, idet Du stiger ned til Herculaniums i Lava balsamerede Lig, eller i de moderne, for ottende Gang gjenopbyggede Huse i Byerne Torre del Greco, Torre Annunziata, Portici og San Sebastiano. Du inddrikker den i den glødende Ildvin, der voxer frem af Asken, og Du kan studere den i et Folks flygtige Charakter, der kalder sig »Vesuvus Søner«. Men Bjergets Historie er som alle neapolitanske Herskeres idel Folkedød, Mord, Brand og Plyndring. Ilden drager forud for det og bagved det ligger Landet dødt! Som en seirende Cæsar drog det følesløst hen over Ligene af Byerne Stabia, Herculanium og Pompeji, ikke ænsende Templernes

og de stolte Theatres Marmor, der knustes under dets Ildhestes Hove, trædende Vingaardsmandens skøre Hus i Støvet, afsvidende Træerne med de glødende Hjulnav og rivende Rankerne fra det grønne Stakitværk. Høit i Skyerne svinger det Fåklen, der lyser for det under dets Ødelæggelsesværk, idet det tvinger Natten til at blive lys Dag.

Staaer man paa en Høide Vest eller Nord for Neapel og skuer over til Sletterne, hvorfra Vesuv hæver sig ensom paa sin Throne, som var den flygtet did fra Bjergene, der langt borte fra den i lange Rækker vandre mod Syd, saa ligger der bestandig som en Skygge af dyb Sorg midt paa hin blomstrende og af Menneskefid veldyrkede Slette. Triste Sørgerløv hænge fra den mørke Herskerthrone ind i Landet. Vandringsmanden troer da, at han seer Skygger af Skyer; men see opad, en klar, ren Æther breder sig deroppe, og ikke den mindste Sky svømmer i Lufthavet; thi hvad der svæver paa Bjergets Top, er født af Ild, er Røg. Og hine formentlige Skygger ere de uhyggelige Lavestrømme, som det selv i Aarhundreder ikke lykkedes den alle

Pompeji.

Saar lægende Natur at ud-slette af det fortryllende Aasyn. Men hine Stæder ved Havet, naar man begynder fra Neapel, Barra, S. Jorio, S. Giorgio, Portici, Resina, Torre del Greco, Torre Annunziata med Bosco tre Case og Bosco Reale, staa næsten alle, som Øer i Lavastømmen, paa Lavagrund, deres Marker og Haver ere gammelt og nyt Askeland. Ligesaa hine, der i en større Nærhed omkredse Bjerget, som S. Sebastiano, der ligger Neapel nærmest, derpaa Massa di Somma, Pollena, S. Anastasia, Somma og Otta-